

זהו שם הסרט של אחיו, אסף. השבוע התקיים הדבר בחייו שלו

שם סרטו האחרון של אסי דיין הוא יופי של צרות. אסי לא יכול היה לדעת כי מטבע-לשון חדשה זו תתאים להפליא למצב שבו ימצא, תוך ימים מעטים, אחיו הבכור, אודי.

השבוע היה אודי דיין נתון בצרה גדולה. בבית-המישר הגרמני בפראנקפורט נשמעה הקלטת שיחה אשר, לדיבוי פט התביעה הגרמנית ניהל הוא עם ידידו, שימרון (כוש"י) רימון. ההקלטה הכילה קטעים שהטילו עליו צל כבד. אחרי הסקופ שפורסם בגיליון האחרון של העולם הזה (2008), בעיקבות חקירתו של זאב יפת בגרמניה, ציפתה המדינה כולה לפירסום ההקלטות המלאות. כאשר הור פיעה השיחה הראשונה בהרחבה בשידורי ישראל ובעי-תונות היומית, הפך אודי דיין מרכז של מישחקיטוטו ארצי: כן הוא? לא הוא?

3 נימוקים שהתחוממו

אודי דיין עמד מול ההסתערות כנבד, בהתאם לאוסיו (ראה עמודים 24-25). הוא השתדל להשיב מילחמה-שערה, איים במישפטי-דיבה, הסתער על חוקי ריו באימרות צבריות עוקצניות. הוא גם השתדל למצוא נימוקים הגיוניים לכך שהשיחה הגורלית לא יכלה היתה להתנהל עימו.

היתה לו שהות להכין את הנימוקים האלה. היתה לו שהות להכין את הנימוקים האלה. כי הגילויים לא באו לו בהפתעה.

כפי שגילה העולם הזה, וכפי שהודה אודי עצמו השבוע, הוא ביקר בראשית חודש פברואר בפראנקפורט. עורך-הידיון וילהלם סטילר, המגן על כושי, כבר הודה כי נשכר על-ידי אודי דיין. אין ספק כי סטילר גילה לאודי שהמישטרה הגרמנית הקליטה את שיחתו כושי, ושהיא סבורה כי כמה מן השיחות היו עם אודי דיין. סטילר כבר ידע באותו מועד כי התביעה מתכוונת להשמיע כפחות חלק מן השיחות האלה באולם בית-המישפט. באותו מועד עוד יכול היה אודי להשלות את עצמו כי הדבר לא יעורר הד, וכי לא ייודע כי המישטרה הגרמנית מייחסת שיחות אלה לו. באותו זמן כבר נרדמה ההתעניינות של העיתונות הגרמנית במישפט הממור שד, והוא לא זכה עוד בכיסוי רציני. גם הכתבים הישראליים בגרמניה לא טרחו עוד לבקר במישפט, סיקרו אותו מרחוק, באמצעות הטלפון בלבד.

רשת-הברחה בינלאומית. השיחות עם "אודי הישראלי" הושמעו כדי לחזק את הטיעון הזה, ומעשיו של אודי עצמו בישראל, לא עניינו את הגרמנים.

יתר על כן: גרמניה היא אחת המדינות היחידות בעולם שבהן אין רישום של נכנסים ויוצאים, ואין מחיר תימים את דרכוניהם של הבאים לגמלי הים והאוויר שלה. אף שאודי ביקר בגרמניה בראשית פברואר השנה, לא היתה המישטרה הגרמנית חייבת לדעת זאת בעוד-מועד.

טענה ג': המישטרה הגרמנית (או העולם הזה) רצו לפקד אותו ביגלל אביו. אילו היה לו שם אחר, לא היה איש עוסק בו.

גם לכך אין כל ממש. להיפך, התביעה הגרמנית חקרה פידה שלא להעלות את שמו במהלך המישפט, הסתפקה בשם "אודי". כל פעולותיה היו מודרכות על-ידי הרצון למועד את שירבוב השם דיין במישפט. לא היו הדלפות לעיתונות הגרמנית, וזו לא פירסמה את העניין.

יתר על כן: התביעה הגרמנית לא היטלתה במאומה בין "אודי הישראלי", "אודי האמריקאי" ו"ודי" הבריטי, שעם כולם שוחח כושי באותה תקופה על עסקיו.

העולם הזה, מצידו, טיפל בעניין במישפטי-הירור, שמא יעלה על הדעת כי נטפלים לאודי דיין כדי לפגוע באביו. ברור, כמובן, שהתעניינות הציבור באדם במעמדו של אודי דיין גדולה מזו שהיתה מתעוררת אילו שוחח כושי עם סתם אדם בלתי-ידוע. שאינו נמנה עם עליות המדינה, ושאינו לו אב כה מפורסם. אולם זה נכון לגבי כל חייו של אודי דיין — לטובתו ולרעתו כאחת.

גם אודי לא יכול היה להביא אפילו נימוק אחד מדוע תחזה המישטרה מעוניינת לעשות מעשה כה חריג, כגון זיוף מיספר-טלפון של שיחה, או פיברוק הקלטה של שיחה שלא היתה ולא נבראה.

במדינה מסודרת כמו גרמניה, שבה נוהלי-מישטרה נוקשים, הדבר אינו אפשרי כלל.

בית מתורבן וחובות

בופו של דבר, העדות העיקרית — לכאן או לכאן — טמונה בהקלטה עצמה.

היא עצמה צריכה להשיב על השאלה: האם סביר להניח כי "אודי", בעל-השיחה, הוא אודי דיין? האם פרטי השיחה מחזקים הנחה

יופי ששל צרות

זו? האם יש בשיחה פרטים המפריכים אפי שרות זו מראש?

גם לולא התנהלה השיחה עם מיספר נהללי, השייך לשכנו-ידידו של אודי, ושבנו היה אודי נוהג לקבל שיחות. יש בשיחות פרטים מאלפים רבים המצביעים עליו. בין השאר:

● "אודי" הוא בעד משק.

המשק חוזר בשיחה בכמה וכמה קטעים. למשל: כושי: זה לא זה. לא. תשמע, תראה, תגיד כמה אתה צריך בחודש כדי שתהיה מבסוט? כדי שתעזוב את המשק ותבוא הנה? כמה אתה צריך בחודש? וכעבור כמה דקות:

כושי: אז אם יהיה משהו אודיע לך. טוב, מה נשמע במשק שלך?

ולאחר-מכן:

כושי: יופי, תגיד, מה עם המשק שלך?

ושוב הלאה:

אודי: יש לי עוד יום אחד, ואז אני יוצא לחוץ מש, וזהו זה. ואז אני סוגר את המשק.

כושי: את.

אודי: לא יהיו לי מטילות כאן, שיחיה לי חודש הפסקה.

● "אודי" בונה בית חדש.

הצרות שיש ל"אודי", ביגלל הבית החדש והיקר, תופי סות מקום נרחב במהלך השיחה. בדיוק באותה תקופה עסק אודי דיין בבניית בית מסואר במיוחד שעלה, לפי ההערכה, למעלה ממיליון לירות, ושגרם לרינונים רבים בנהלל — מושב שהיה פעם מפורסם בשל 75 בתיו הלבנים הצנועים, שהיו שווים לחלוטין בצורתם, ושהיו מסודרים בעיגול מדויק.

ביגלל בניית בית זה היה הטלפון של אודי דיין מנוק, והוא נאלץ לדבר מבית שכנו.

בשיחה חוזרים הבית ובעיות-הכסף פעמים אחדות: אודי: אין כסף, אין כלום. חשוק ריק.

לאחר-מכן:

הכלבים של אודי: האם הזכרו?

אולם כאשר הופיע כתב העולם הזה בפראנקפורט, היה ברור לאודי כי חלק זה של המישפט לא יישמר עוד בסוד. זאב יפת דיבר עם סטילר ועם שאר הדמויות המרכזיות במישפט, והוא התעניין בגלוי במעורבותו האפשרית של אודי דיין בפרשה. כאשר חזר יפת ארצה, הוא טילפן מייד לאודי, העמידו על חומרת הדברים וביקש את תגובתו. כך עשה גם עורך העולם הזה, בשתי שיחות.

על כן היו לאודי בשבועיים להכין את טי עוניו. הוא השמיע אותם השבוע — אך הם התקפלו, כרוכם, במיבוחן הראשון.

● **טענה א':** השיחה שהושמעה בבית-המישפט, ושהיתה מיום 9 במארס 1975, כך אמר, לא יכלה כלל להיות עימו — מכיוון שבאותו מועד לא היה לו טלפון. הטלפון שלו היה מנותק.

טענה זו התמוטטה הישימה-הרה. המישטרה הגרמנית ציינה כי שיחה זו לא היתה עם מיספרו של אודי דיין (מס' 065-66266, הרשום עדיין על שם אשתו הראשונה, אביגייל דיין) אלא עם מיספר 065-66047, הרשום על שם שכנו, זאב גולדמן. גולדמן הודה השבוע כי קרא פעמים רבות לאודי דיין לטלפון זה, כשנתקבלו עבורו שיחות. הוא לא רצה — או לא יכול — לזהות את המטלפנים שביקשו את אודי.

מאחר שאודי דיין מעולם לא הכחיש כי אימנם שוחח עם כושי כמה פעמים, הרי העובדות תואמות זו את זו. היה מותר למישטרה הגרמנית להניח כי "אודי" המדבר ממספר זה הוא אודי דיין.

דווקא טענה זו של דיין חיוקה, איפוא, את הסביר רות כי הוא היה המדבר.

● **טענה ב':** אילו היה למישטרה הגרמנית חשד נגדו, היתה בודאי אוסרת אותו.

גם לטענה זו אין רגליים. כי גם לפי ההקלטות שבידי המישטרה הגרמנית, לא ביצע אודי דיין שום עבירה על אדמה גרמנית. מי שביצע את העבירות בגרמניה (לפי סברת המישטרה הגרמנית) היה כושי. והתביעה לא היתה מעוניינת אלא להוכיח כי כושי שקל הקמת